

nate in ianŝ sau kŝ, pr. armkŝ sau armeanŝ, Grecianu, mŝntkŝ etc. cu a mai multu in sing., cu k in plur. Latini inca pronunciau intru ambe formele: Armenus, Gallienus, Avienus si Avianus, Justinianus, inca si cu i Justinus, Maximianus si Maximinus, Grecianus; christianus si noi kreŝinŝ;

b) in unele vorbe, pr. ekŝ, kŝk, ca ikŝ, iki, ik, si ak, ctŝ seau akŝ, ctŝkŝ, kŝkŝ ca ekŝ, ikŝ.

4. Ca z se mai pronuncia:

a) si neprecedendu cosunatorie vertose, in pucine pr. in tŝŝŝne, tinŝŝ, az, azŝŝŝzi, an-azmŝŝŝ, anazŝŝŝ etc. in locu de tŝŝŝne, tinŝŝŝ, ae, aeŝŝŝzi, anaeŝŝŝŝŝ, anaeŝŝŝŝŝ;

b) dupa r in silab'a antaia, pr. rŝŝ - rŝi, trŝŝ-mŝŝŝ, ctŝŝŝmŝŝŝŝ, si prepusetiunea re seau res pr. rŝŝŝŝŝŝ, rŝŝŝŝŝŝŝ, in locu de reu, rei, tremuru, stremuru, remaniu, respundiu;

e) dupa cosunatoriile suieratorie c, ŝ, ŝŝ, u, inse nu pre totu loculu pr. cŝŝŝŝŝ, ŝŝŝŝŝŝ, ŝŝŝŝŝ, uŝŝŝŝŝ, inse celi vechi cŝŝŝŝŝŝ, ŝŝŝŝŝŝŝ, ŝŝŝŝŝŝ, uŝŝŝŝŝŝŝ.

5. In i se scaimba in unele pronume:

a) me, te, se, ce, adaugunduse particeu'a ne, pr. mine, tine, cine, chine;

b) ne, bz, le, adaugunduse pronumele ce, pr. ni-ce, bi-ce, li-ce; inse celi vechi intru ambe casurile scriu cu e: mene, tene, cene, chene; nece, bzce, lece. Mai in colo:

c) e in locu de ete in i diumetatitu adaugunduse cuventului precedente, pr. hei ekŝŝŝ, nŝŝi rŝŝŝ in locu de ce e, nu e. Nece se aude si nŝŝŝŝ si nŝŝŝŝŝ, ci celi vechi neŝŝŝŝ. Celi de preste Dunare, si unii de deincece scaimba si intru alte